

Batla Ve Tutkulara Dalıp Gitmek

– fuatturker · 07 Şubat 2012

Allah mülkün tek sahibidir. İnsanlara verdiği mallarla onları imtihan eder. Birçok insan sahip olduğu serveti kendi çabası ve aklıyla kazandığını zanneder ve Rabb'ine nankörlük yapar. Dünyevi her 'madde' onun böbürlenmesine, gururlanmasına yol açar. Oysa hepsi insan için birer imtihan sebebi. Allah, mülkü verdiği gibi, dilediğinde de geri alabilir. Onlara iki adamın örneğini ver; onlardan birine iki üzüm bağı verdik ve ikisini hurmalıklarla donattık, ikisinin arasında da ekinler bitirmiştik. İki bağ da yemişlerini vermiş, ondan (verim bakımından) hiçbir şeyi noksan bırakmamış ve aralarında bir ırmak fıskırtmıştı. (İkisinden) Birinin başka ürün (veren yer)leri de vardı. Böylelikle onunla konuşurken arkadaşına dedi ki: "Ben, mal bakımından senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da daha güçlüyüm." (Kehf Suresi, 32-34) Yukarıdaki Kur'an ayetlerinde söz edilen bağ sahiplerinden biri malca diğerinden daha zengindir. Ve sahip olduğu servet, onun Allah'a karşı büyüklüğüne sebep olmuştur. Allah bu kıssada samimi iman sahibi insanla, iman ettiğini söylediği halde gerçekte inkarcı olan kişi arasında kıyas yapmamızı ister. Kıssadaki nankörlük eden bağ sahibi, gerçekte kendisine ait olmayan, Allah'ın katından bir nimet olarak denemek için verdiği malları sahiplenmiş, şırmamış, enaniyete kapılmıştır. Kur'an birçok ayetle, azgınlaşan bu kimselerin ahirette alacağı karşılığı haber verir: (Mal, mülk ve servette) Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi.' "Öyle ki (bu,) mezarı ziyaretinize (kabre gidişinize, ölümünüze) kadar sürdü." Hayır; ileride bileceksiniz. Yine hayır; ileride bileceksiniz. Hayır; eğer siz kesin bir bilgiyle bilmiş olsaydınız, Andolsun, o çalgınca yanan ateşi de elbette görecektiniz. Sonra onu, gerçekten yakîn gözüyle (Ayne'l Yakîn) görmüş olacaksınız. Sonra o gün, nimetten sorguya çekileceksiniz. (Tekasür Suresi, 1-8) Müminler mal ve mülkü yalnızca Allah'ı anmak, O'na şükretmek için bir vesile olarak görürler. Servetin Allah'tan geldiğinin ve dilediğinde gidereceğinin bilincindedirler. Hz. Süleyman kıssasından ise samimi inananların dünyevi mallara nasıl farklı baktıkları anlıyoruz. Hz. Süleyman, "...Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim..." (Sad Suresi, 32) diyerek, sahip olduğu ihtişamlı mallar nedeniyle Allah'ı övgüyle yüceltir, mala duyduğu sevginin kaynağının Allah sevgisi olduğunu vurgular. Hz. Süleyman verdiği mallar için sürekli Rabb'ini zikreder, şükür içindedir. Samimi mümin dünya hayatında çekici kılınmış olan süslere bağımlılık duymaz. Kendisine verilen zenginlik nedeniyle büyüklenmez, kibirlenmez ya da onu kaybetmekten korkmaz. Aracını amaç edinmez. Elindeki imkanlar için şükreder ve hepsini Allah'ın hoşnutluğunu amaçlayarak O'nun yolunda kullanır. Allah, kendisine büyük bir mülk ve iktidar nasip ettiğinde de, tümünün birer nimet ve imtihan vesilesi olduğunun bilincindedir. Hz. Süleyman, kimseye nasip olmayan ihtişam ve güce sahip olmasına rağmen, her zaman Rabb'ine karşı içli bir saygı duymuş ve imkanlarını dinin hizmetinde kullanmıştır. Bizler ahirette Allah'ın dilemesiyle, "(batla ve tutkulara) Dalıp gidenlerle biz de dalar giderdik." (Müddesir Suresi, 45) diyenlerden olmamak için çaba gösterelim. Mülkün ve hükmün asıl sahibi alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Bu gerçeğin şuurunda olarak, her işimizde Allah'a yönelelim, O'na boyun eğerek halisane teslim olalım. Sahip olduğumuz her imkanı Allah'ın hoşnutluğunu kazanma yolunda kullanırsak, umulur ki Rabb'imiz, yapıp ettiklerimizden hoşnut olur...Fuat Türker